

antager derfor, at jeg med Hensyn til dette er i Overensstemmelse med det nuværende Folkethings Flertals virkelige Mening. Hvad det andet Lovforslag angaar, nemlig det om for en Del at hæve Krigstoldskatten, da er det jo et Forslag, som jeg har indbragt flere Gange, uden at der dog besværet er blevet taget Hensyn dertil af Thinget, uagtet det dog forekommer mig, at der er den største Opfordring til at bortfjerne en saadan Uretfærdighed som den, der ligger i den overvættede store Beskatning af visse Nødvendighedsartikler, som fremkom ved Krigstoldskatloven. Jeg skal bemærke, at det første Forslag ikke har nogensomhelst finantsiel Betydning, som skulde kunne hindre Regjeringen fra at gaa ind derpaa. Hvad det andet angaar, da kan man ikke sige det Samme derom, med mindre man vil gjøre gjældende, at Regjeringen selv har viist os, at vor finantsielle Stilling er saa glimrende, at man kan afskaffe et saadant større Beløb uden at faae Vederlag derfor. Men skulde man ikke kunne afskaffe dette Beløb uden Vederlag, staar der tilbage for dette Thing, hvis det vil vedtage dette Lovforslag, tillige at vedtage en Formue- og Indkomsskat til Dækning af dette Beløb. Med disse saa Ord skal jeg tillade mig at anbefale de to Lovforslag til Thingets Velvillie, Opmærksomhed og videre Befordring.

Formanden (Kr. abbe): Exemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Beslutning af Rigsdagen med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1872—73.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 15—18).

Udenfor de i Betænkningen stillede Ændringsforslag, var intet Ændringsforslag fremkommet.

Formanden (Kr. abbe): Som det vil erindres, foretages denne Behandling efter Reglerne for Lovforslags anden Behandling.

Forslaget til Beslutning, de stillede Ændringsforslag samt Overgangen til 3die Behandling sættes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Bajer): Statsrevisorernes Bemærkninger over Statsregnskabet for 1872—73 have jo allerede i den foregaaende Rigsdagsamling været Gjenstand for en meget omfattende Drøftelse, saa at det neppe vil være rigtigt nu at komme ind paa Sagens Realitet; jeg skal i alt Fald for mit Bedkommende bestrebe mig for at røre herved saa lidt, som det er mig muligt. Jeg brugte med Flid Udtrykket „Statsrevisorernes Be-

mærkninger“, som er det Udtryk, Grundloven bruger, hvorimod der i den Affattelse, der i de senere Aar er gjort gjældende af Statsrevisionen, staar „Betænkning“. Med det Samme, jeg gjør denne formelle Bemærkning, skal jeg endvidere henlede Opmærksomheden paa en anden Formalitet, nemlig den Maade, hvorpaa Forslaget med Ændringsforslag denne Gang er stillet. Man ønsker nemlig at hævde, at Forslaget til Beslutning med Hensyn til Statsregnskabet først fremkommer i Rigsdagen; Statsrevisionen gjør en Indstilling, som er til Veiledning for den Beslutning, som dernæst bliver at fatte. Dette er Grunden til, at man har anset det for rigtigst ikke at opstille Statsrevisionens Indstillinger og dertil knytte Ændringsforslag men at opstille et Forslag til Beslutning, som da maa være Flertallets og dertil lade Mindretallet stille sine Ændringsforslag. Der har, som man vil se af Betænkningen, ikke været Enighed i Udvalget hverken i formel eller i reel Henseende. Med Hensyn til det Formelle har Udvalgets Flertal foreslaet en ændret Affattelse af den Form, hvori Beslutningen tages. Grundlovens § 50 siger jo kun ligesvem, at Rigsdagen skal tage Beslutning med Hensyn til Statsregnskabet, men bestemmer ikke, hvorledes og i hvilken Form denne Beslutning skal tages. Jeg tror bedst at kunne motivere den ændrede Affattelse, som er foreslaet af Udvalgets Flertal, ved at give en kort historisk Fremstilling af, hvorledes Formen hidtil har udvillet sig. I den første Rigsdagsamling var der Tale om at bruge Udtrykket „Decharge“ eller Udtrykket „Decision“, og man besluttede sig til at bruge det første Udtryk, som derpaa blev brugt i en længere Aarrække indtil 1865, da man første Gang brugte et lignende Udtryk som det, der er anvendt siden den Tid. Anledningen til Ændringen var først et Ændringsforslag, der blev stillet her i Folkethinget ved sidste Behandling af Statsrevisionens Beretning den 22de Januar 1863, og som var stillet af 15 Medlemmer, af hvilke de Allerstørste, saa vidt jeg kan se, endnu have Sæde i denne Sal, nemlig det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Lermansen), Svendborg Amts 2den Valgkreds (S. Jensen), Odense Amts 2den Valgkreds (Corn. Petersen), Viborg Amts 1ste Valgkreds (Sybye), Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (P. Pedersen), Ringstøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madson), Aalborg Amts 4de Valgkreds (N. Nielsen), Maribo Amts 5te Valgkreds (N. Olsen), Viborg Amts 3die Valgkreds (N. Albertsen) og Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen). Idet jeg nævner dette, haaber jeg, at de ærede Medlemmer endnu fastholde den Ansættelse, som de dengang vedkjendte sig. Ordføreren for denne Sag fravaade Ændringsforslaget alene af den Grund, at, dersom det blev vedtaget, vilde det være nødvendigt at lade Sagen gaa tilbage til det andet Thing, hvorfra den var kommen, og han fandt